6 August

Schimbarea la faţă a Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Poporul: **A**min.

Preotul: **M**ărire Ţie, Dumnezeul nostru, mărire Ţie. **Î**mpărate ceresc...

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire... **Ş**i acum... **P**reasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi... **M**ărire... **Ş**i acum... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: **M**ărire sfintei, celei de o fiinţă, şi de viaţă făcătoarei, şi nedespărţitei Treimi, totdeauna, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

***D**oamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda ta.*

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

***D**oamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda ta.*

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulţit, cei ce mă necăjesc,
mulţi împotriva mea se ridică!

Mulţi zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu eşti,
gloria mea, şi Cel ce înalţi capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
şi din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am şi am adormit;

deşteptatu-m-am iarăşi, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulţimii,
de cei ce din toate părţile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuieşte-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toţi cei ce zadarnic mă duşmănesc;
dinţii celor păcătoşi i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
şi peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Şi iarăşi: Culcatu-m-am şi am adormit;
deşteptatu-m-am iarăşi, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă certi,

Că săgeţile Tale m-au lovit,
şi ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor mele.

Că fărădelegile mele au covârşit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât şi-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, şi m-am gârbovit de tot;

ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că şalele mele s-au umplut de putreziciune,
şi nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost şi m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorinţa mea,
şi suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea
şi lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu mine.

Prietenii mei şi vecinii mei spre mine s-au apropiat şi s-au oprit;
şi cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Şi se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
şi, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deşertăciuni,
şi vicleşuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
şi ca un mut, ce nu-şi deschide gura sa.

Şi m-am făcut ca un om, ce nu aude,
şi în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine duşmanii mei;
şi când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine
şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Şi iarăşi: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineaţă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum şi trupul meu,
în pământ pustiu, şi neumblat, şi fără apă.

De aceea, în locaşul Tău cel sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieţii;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viaţa mea,
şi întru numele Tău voi înălţa mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă şi de grăsime, sătura-se-va sufletul meu
şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în aşternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
şi dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi şacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Şi iarăşi: În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine,

că ai fost ajutorul meu,
şi sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
şi dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, şi noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
şi viaţa mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morţi voi fi liber.

Asemenea unor răniţi ce dorm în mormânt,
de care nu Ţi-ai mai adus aminte,

şi care din mâna Ta au fost lepădaţi.

Aşezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, şi în umbra morţii.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
şi toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuţii mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, şi nu pot ieşi;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morţi vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morţi, şi Te vor mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
şi adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaşte-se-vor întru întuneric minunile Tale,
şi dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci faţa Ta de către mine?

Amărât sunt eu şi întru necazuri, din tinereţele mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit şi fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoşările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten şi vecin,
şi pe cunoscuţii mei, pentru ticăloşie.

Şi iarăşi: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, şi noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
şi nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viaţa ta,
pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
şi judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător şi milostiv e Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv;
nu până în sfârşit se va mânia, nici până în veac va ţine mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluieşte un tată pe fii;
aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-şi-a aminte, că ţărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, aşa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, şi nu va mai fi,
şi nu se va cunoaşte nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac şi până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
şi-şi aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer şi-a gătit scaunul
şi împărăţia Lui toate le stăpâneşte.

Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniţi cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceţi voia Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Şi iarăşi: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, întru adevărul Tău,
auzi-mă, întru dreptatea Ta.

Şi să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre cei vii.

Că a prigonit duşmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viaţa mea.

Aşezatu-m-a întru întuneric, ca pe morţii veacului,
şi s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci faţa Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineaţă mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la duşmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învaţă-mă, să fac voia Ta,
că Tu eşti Dumnezeul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povăţui la pământ drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viaţă.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul meu,
şi întru mila Ta vei zdrobi pe duşmanii mei.

Şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Şi iarăşi: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, şi să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*) Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povăţui la pământ drept.

Mărire.... **Ş**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeului nostru, mărire ţie.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulţumim Ţie, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din aşternuturile noastre, şi ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, şi să chemăm numele tău cel sfânt; şi să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viaţa noastră. Şi acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feţei măririi tale celei sfinte, şi aşteaptă de la tine bogată milă; şi le dă lor, ca slujind ţie totdeauna cu frică şi cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ţie se cuvine toată mărirea, cinstea, şi închinăciunea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înţelepţeşte-ne, să facem întru frica ta dreptate şi sfinţenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, şi ne auzi pe noi; şi pomeneşte, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de faţă, şi se roagă, pe toţi pe nume, şi-i mântuieşte cu puterea ta; binecuvântează poporul tău şi sfinţeşte moştenirea ta; pace dăruieşte lumii tale, bisericilor tale, preoţilor, şi tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, şi s-a preamărit prea-cinstitul, şi de mare-cuviinţă numele tău, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învaţă-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, şi îndreptările tale; luminează ochii minţii noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipeşte toată negura de pe inimile noastre; dăruieşte-ne nouă soarele dreptăţii, şi nevătămată păzeşte viaţa noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează paşii noştri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei şi ziua întru bucurie, ca să-ţi înălţăm rugăciunile de dimineaţa. — Că a ta este stăpânirea, şi a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce eşti sfânt şi necuprins, care ai zis să strălucească lumina întru întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, şi ne-ai ridicat spre lauda şi ruga bunătăţii tale, fiind îmblânzit de singură milostivirea ta: primeşte-ne pe noi, cei ce şi acum ne închinăm ţie, şi după putinţă îţi mulţumim; şi ne dăruieşte toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, şi ai zilei, şi moştenitori ai bunătăţilor tale cele veşnice. Pomeneşte, Doamne, întru mulţimea îndurărilor tale, şi pe tot poporul tău, ce este de faţă, şi se roagă împreună cu noi, şi pe toţi fraţii noştri, care sunt pe uscat, pe mare, şi în tot locul stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ţie, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneşte, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeul nostru, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulţumim ţie, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieţii noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul şi Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopţii ce a trecut, şi ne-ai ridicat din aşternuturile noastre, şi ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ţie, Doamne: dă-ne har, şi putere, ca să ne învrednicim a cânta ţie cu înţelegere, şi a te ruga neîncetat cu frică şi cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneşte, Doamne, şi pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dânşii, şi-i miluieşte; şi sfărâmă sub picioarele lor pe duşmanii cei nevăzuţi şi potrivnici luptători. — Că tu eşti împăratul păcii, şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule şi Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din aşternuturile noastre, şi împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, şi primeşte ale noastre mulţumiri cele după putinţă; şi ne învaţă îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu ştim, de nu ne vei povăţui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ţie: orice am greşit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbeşte, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur eşti sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieţii noastre, şi întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăţiei tale pururea binecuvântată şi preamărită, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, şi cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca şi noaptea să înălţăm mâinile noastre, şi să te mărturisim pe tine întru judecăţile dreptăţii tale: primeşte rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; şi ne dăruieşte, Dumnezeule, credinţă ne ruşinată, nădejde tare, dragoste nefă-ţarnică; binecuvântează intrările şi ieşirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; şi ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, şi binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, şi s-a preamărit împărăţia ta, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Străluceşte în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei dumnezeirii tale, şi deschide ochii minţii noastre spre înţelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi şi frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viaţă sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind şi făcând. — Că tu eşti sfinţirea şi luminarea noastră, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăinţă, iertare ai dăruit oamenilor, şi pildă a cunoaşterii de păcate, şi a mărturisirii, ne-ai arătat pocăinţa prooroculuiDavid spre iertare: însuţi, Stăpâne, pe noi cei căzuţi în multe şi mari greşeli, miluieşte-ne după mare mila ta, şi după mulţimea îndurărilor tale curăţeşte fărădelegile noastre. Că ţie ţi-am greşit, Doamne, celui ce ştii şi cele nearătate şi ascunse ale inimilor oamenilor, şi celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; şi inimă curată zi-

dind întru noi, şi cu spirit stăpânitor întărindu-ne, şi bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la faţa ta: ci binevoieşte, ca un bun şi iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ţi aducem jertfă de dreptate, şi prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, şi cu îndurările, şi cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine eşti cuvântat, cu preasfântul, şi bunul, şi de viaţă făcătorul tău Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai aşezat puteri cuvân-tătoare şi înţelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, şi ţie ne cucerim: primeşte preamărirea noastră, cea după putinţă, împreună cu a tuturor făpturilor tale, şi ne răsplăteşte cu darurile cele bogate ale bunătăţii tale; că ţie se pleacă tot genunchiul, al celor cereşti, şi al celor pământeşti, şi al celor dedesubt, şi toată suflarea şi făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur eşti Dumnezeu adevărat şi mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cereşti, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, şi mulţumim ţie, Dumnezeul părinţilor noştri, că ne-a trecut umbra nopţii, şi ne-ai arătat iarăşi lumina zilei; ci ne rugăm bunătăţii tale: fii milostiv păcatelor noastre, şi primeşte rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv şi atotputernic. Străluceşte în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptăţii tale; luminează mintea noastră, şi simţurile toate le păzeşte, ca umblând ca ziua cu bunăcuviinţă pe calea poruncilor tale, să ajungem la viaţa cea veşnică — pentru că la tine este izvorul vieţii — şi să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu eşti Dumnezeul nostru, şi ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru sfânt locaşul acesta, şi pentru cei ce cu credinţă, cu bună cucernicie, şi cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru cinstita Preoţime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru autorităţile şi oştirea ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ţara noastră, oraşul (sau satul) acesta şi pentru toate oraşele şi satele, şi pentru cei ce cu credinţă locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniştea aerului, şi pentru înmulţirea roadelor pământului, şi pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, şi pentru cei robiţi, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiţi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:
Că Ţie se cuvine toată mărirea, cinstirea, şi închinarea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.

*Poporul***:** ***A****min*

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

D**umnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.**

Stih 1. ***M****ărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.*

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, şi întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, şi voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, şi este minunată în ochii noştri.

Dumnezeu este Domnul, şi s-a arătat nouă; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Praznicului, glas 7

Schimbatu-Te-ai la faţă în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând discipolilor Tău mărirea Ta,

pe cât puteau cuprinde. Strălucească şi nouă păcătoşilor, lumina Ta cea veşnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ţie. (*de 3 ori*).

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea şi mărirea, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: ***A****min.*

Primul rând de Sedelne, glas 4

Schimbarea omenească, ceea ce va să fie la a doua şi înfricoşătoarea venirea a Ta, cu mărirea arătând-o Mântuitorule, în muntele Taborului te-ai schimbat la faţă, Ilie şi Moise grăind către Tine. Şi trei ucenici pe care împreună i-ai chemat, care, văzând Stăpâne mărirea Ta, de strălucirea Ta s-au înspăimântat. Cel ce le-ai arătat lor atunci lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

Schimbarea omenească, ceea ce va să fie la a doua şi înfricoşătoarea venirea a Ta, cu mărirea arătând-o Mântuitorule, în muntele Taborului te-ai schimbat la faţă, Ilie şi Moise grăind către Tine. Şi trei ucenici pe care împreună i-ai chemat, care, văzând Stăpâne mărirea Ta, de strălucirea Ta s-au înspăimântat. Cel ce le-ai arătat lor atunci lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: ***A****min.*

Al doilea rând de Sedelne, glas 4

În muntele Taborului te-ai schimbat la faţă Isuse, şi nor luminos întins ca un cort, pe Apostoli, cu mărirea Ta i-a acoperit. Pentru aceasta şi în jos la pământ se uitau, neputând răbda să vadă strălucirea măririi neapropiate a feţei Tale, Mântuitorule, Hristoase Dumnezeule, Cel ce eşti fără de început; care ai arătat atunci acestora lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

În muntele Taborului te-ai schimbat la faţă Isuse, şi nor luminos întins ca un cort, pe Apostoli, cu mărirea Ta i-a acoperit. Pentru aceasta şi în jos la pământ se uitau, neputând răbda să vadă strălucirea măririi neapropiate a feţei Tale, Mântuitorule, Hristoase Dumnezeule, Cel ce eşti fără de început; care ai arătat atunci acestora lumina Ta, luminează sufletele noastre.

Polieleul

Psalmul 134

Robii, robii Domnului! Aliluia.
Lăudaţi numele Domnului, lăudaţi, robi, pe Domnul! Aliluia.
Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.
Lăudaţi pe Domnul că este bun Domnul, cântaţi numelui Lui că este bun.
Că pe Iacob şi-a ales sieşi Domnl,
Pe Israel spre moştenire Lui.
Că eu am cunoscut că mare este Domnul,
Şi Dumnezeul nostru peste toţi dumnezeii.
Toate, câte a voit Domnul, a făcut,
În cer şi pe pământ, în mări şi în toate adâncurile.
Ridicând nori de la marginea pănântului,
Fulgerele spre ploaie le-a făcut, cel ce scoate vânturile din visteriile sale.

Cel ce a bătut cele întâi născute ale Egiptului, de la om până la dobitoc,
Trmis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egipte,
Lui Faraon şi tuturor slujitorilor lui.
Cel ce a bătut neamuri multe şi a ucis împăraţi tari.
Pe Sion împăratul Amoreilor şi pe Og împăratul Basanului, şi toate împărăţiile lui Hanaan.
Şi pământul lor l-a dat moştenire, moştenire lui Israel poporului său.
Doamne, numele tău e în veac şi pomenirea Ta în neam şi neam.
Că va judeca Domnul pe poporul Său şi de robii săi se va îndura.
Idolii neamurilor, argint sunt şi aur, lucruri de mâini omeneşti.
Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.
Urechi au şi nu vor auzi, că nu este suflare în gura lor.
Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, şi toţi cei ce nădăjduiesc într-înşii.
Casa lui Israel, binecuvântaţi pe Domnul,
Casa lui Aron, binecuvântaţi pe Domnul,
Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul,
Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul,
Binecuvântat este Domnul din Sion,
Cel ce locuieşte în Ierusalim.

Psalmul 135

Mărturisiţi-vă Domnului, că e bun, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiţi-vă Dumnezeului dumnezeilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărturisiţi-vă Domnului domnilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce singur face minuni mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a făcut cerurile cu înţelegere, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a întărit pământul peste ape, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce însuşi a făcut luminătorii cei mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Soarele spre stăpânirea zilei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Luna şi stelele spre stăpânirea nopţii, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuţi ai lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a scos pe Israel din mijlocul lor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cu mână tare şi cu braţ înalt, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a împărţit Marea Roşie întru despărţiri, Aliluia;

că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a trecut pe Israel prin mijlocul ei, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a aruncat pe Faraon şi puterea Lui în Marea Roşie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a trecut pe poporul Său în pustie, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Celui ce a bătut împăraţi mari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi a ucis împăraţi tari, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Pe Sion, împăratul Amoreilor, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi pe Og, împăratul Vasanului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi pământul lor l-a dat moştenire, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Moştenire lui Israel robului Său, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Că întru necazul nostru şi-a adus aminte de noi Domnul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Şi ne-a scăpat de duşmanii noştri, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Cel ce dă nutremânt la tot trupul, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia,

Mărturisiţi-vă Dumnezeului cerului, Aliluia;
că în veac e mila Lui, Aliluia.

Mărimurile Praznicului

*Stih 1. **M**are este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui* (Ps. 47, 1).

***Pripeală:* Schimbatu-s-a la faţă Isus al meu, în muntele Taborului, arătându-şi mărirea Sa.**

*Stih 2. **M**unţii se vor bucura de faţa Domnului, şi se va arăta întru mărirea Sa.* (Ps 97,10)

*Stih 3. **C**ine sa va sui în muntele Domnului, sau cne va sta în locul cel sfânt al Lui?* (Ps 23, 3).

*Stih 4. **L**uminezi Tu minunat în munţii cei veşnici* (Ps 75, 4).

*Stih 5. **T**aborul şi Ermonul întru numele Tău se vor bucura* (Ps 88, 13).

*Stih 6. **Ş**i să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi de acum şi până în veac* (Ps 89, 19).

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Mărire Ţie, Treime Sfântă, Părinte, Cuvântule şi Spirite Sfinte: Mărire Ţie, Dumnezeule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită Marie, Domnul este cu tine: şi prin tine cu noi.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ţie Dumnezeului nostru, mărire ţie.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi

toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

*Poporul: **Ţ**ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău şi s-a preamărit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

*Poporul: **A**min.*

Sedealna după Polieleu, glas 4

Suindu-Te cu ucenicii în munte şi în mărirea Tatălui strălucind, împreună Moise şi Ilie au stat înaintea Ta. Că Legea şi Proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a Căruia şi firească fiinţa cea fiască Părintele mărturisind-o, Te-a numit pe Tine Fiu. Pe Acela îl lăudăm împreună cu Tine şi cu Spiritul Sfânt.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Suindu-Te cu ucenicii în munte şi în mărirea Tatălui strălucind, împreună Moise şi Ilie au stat înaintea Ta. Că Legea şi Proorocii ca lui Dumnezeu slujesc, a Căruia şi firească fiinţa cea fiască Părintele mărturisind-o, Te-a numit pe Tine Fiu. Pe Acela îl lăudăm împreună cu Tine şi cu Spiritul Sfânt.

Antifonul I al glasului 4

Din tinereţile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu.

Cei ce urâţi Sionul, ruşinaţi veţi fi de Domnul; că precum iarba de foc, aşa veţi fi uscaţi.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Prin Spiritul Sfânt tot sufletul viază şi prin curăţie se înalţă, luminează-se prin Unimea Treimii, cu sfinţenie de taină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt izvorăsc râurile harului, care adapă toată făptura spre rodire de viaţă.

Preotul: **Î**nţelepciune! Să luăm aminte.

Prochimen, glas 4

Taborul şi Ermonul în numele Tău se vor bucura (Ps 88,13).

Stih: ***A****le tale sunt cerurile şi al Tău este pământul* (Ps 88,12).

Taborul şi Ermonul în numele Tău se vor bucura. (Ps 88,13).

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te, spre noi.*

Preotul: **C**ă sfânt eşti Dumnezeul nostru şi întru Sfinţi Te odihneşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă *Toată suflarea...* pe glasul 4

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea şi toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudaţi pe Dumnezeu întru Sfinţii lui.

Apoi:

Preotul: **Ş**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-te spre noi,* (*de 3 ori.*)
Preotul: **Î**nţelepciune, drepţi să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!
Poporul: ***Ş****i spiritului tău.*
Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol şi evanghelist Luca, citire:
Poporul: ***M****ărire Ţie, Doamne, mărire Ţie.*
Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia după Luca (9,28-36):

În vremea aceea, luând Isus cu Sine pe Petru şi pe Ioan şi pe Iacov, S-a suit pe munte ca să Se roage. Şi pe când se ruga El, chipul feţei Sale s-a făcut altul şi îmbrăcămintea Lui albă strălucind. Şi iată doi bărbaţi vorbeau cu El, care erau Moise şi Ilie, Şi care, arătându-se întru mărire, vorbeau despre sfârşitul Lui, pe care avea să-l împlinească în Ierusalim. Iar Petru şi cei ce erau cu el erau îngreuiaţi de somn; şi deşteptându-se, au văzut mărirea Lui şi pe cei doi bărbaţi stând cu El. Şi când s-au despărţit ei de El, Petru a zis către Isus: Învăţătorule, bine este ca noi să fim aici şi să facem trei colibe: una Ţie, una lui Moise şi una lui Ilie, neştiind ce spune. Şi, pe când vorbea el acestea, s-a făcut un nor şi i-a umbrit; şi ei s-au spăimântat când au intrat în nor. Şi glas s-a făcut din nor, zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, de acesta să ascultaţi! Şi când a trecut glasul, S-a aflat

Isus singur. Şi ei au tăcut şi nimănui n-au spus nimic, în zilele acelea, din cele ce văzuseră.

Poporul: **M**ărire Ţie, Doamne, mărire Ţie.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge
fărădelegea mea.
Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
şi de păcatul meu curăţeşte-mă.
Că fărădelegea mea eu o cunosc
şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
Ţie unuia am greşit
şi ce este rău înaintea Ta am făcut,
Ca să te arăţi drept întru cuvintele Tale
şi biruitor să ieşi când te vor judeca.
Că iată întru fărădelegi am fost conceput
şi în păcate m-a născut maica mea.
Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi;
spăla-mă-vei şi mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie şi veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.
Întoarce faţa Ta de la păcatele mele
şi toate fărădelegile mele şterge-le.
Inimă curată zideşte intru mine, Dumnezeule
şi Spirit drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
Nu mă lepăda de la faţa Ta
şi Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale
şi cu Spirit stăpânitor mă întăreşte.
Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale
şi cei păcătoşi la Tine se vor întoarce.
Mântuieşte-mă de sângiuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
Doamne, buzele mele vei deschide
şi gura mea va vesti lauda Ta.
Că de ai fi voit jertfă, ţi-aş fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ţi vor fi jertfa dreptăţii,

prinosul şi arderile de tot;

atunci vor aduce pe altarul Tău viţei.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Glas 2

Astăzi toate s-au umplut de bucurie, Hristos schimbându-se la faţă înaintea ucenicilor Săi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Astăzi toate s-au umplut de bucurie, Hristos schimbându-se la faţă înaintea ucenicilor Săi.

Stih, glas 6

Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, şi după mulţimea îndurărilor tale şterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Mai înainte închipuind învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai luat pe trei ucenici ai Tăi: pe Petru şi pe Iacob şi pe Ioan şi în Tabor Te-ai suit. Şi Tu, Mântuitorule, la faţă schimbându-Te, Muntele Taborului cu lumină s-a acoperit, iar ucenicii Tăi, Cuvinte, s-au aruncat cu faţa la pământ, neputând suferi a vedea Chipul cel nevăzut. Îngerii slujeau cu frică şi cu cutremur, cerurile s-au spăimântat, pământul s-a cutremurat, văzând pe pământ pe Domnul măririi.

Preotul: **M**ântuieşte, Dumnezeule, poporul tău şi binecuvântează moştenirea ta; cercetează lumea ta cu milă şi cu îndurări; înalţă puterea creştinilor dreptcredincioşi; şi trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cereşti Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător şi Botezător Ioan; ale sfinţilor măriţi şi întru tot lăudaţi Apostoli; ale celor dintru sfinţi Părinţii noştri şi ai lumii mari Dascăli şi Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, şi Ioan Gură-de-aur; şi ale celui dintru sfinţi părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinţi părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinţilor măriţi şi bine învingători Martiri ale

preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători Părinţilor noştri; ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor Sfinţilor, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm ţie, şi te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, şi cu îndurările, şi cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine eşti cuvântat, cu preasfântul, şi bunul, şi de viaţă făcătorul tău Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

Canonul I al Praznicului, glas 4
Canonul al II-lea al Praznicului, glas 8
Catavasiile Crucii, glas 8

Canonul I

Cântarea I, glas 4

Irmos:

Cetele israelitene, cu picioare neudate trecând Marea Roşie, şi în adâncul cel umed pe călăreţii vrăjmaşi voievozi văzându-i cufundaţi, cu bucurie au cântat: Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preamărit.

Cuvintele vieţii grăind despre dumnezeiasca împărăţie Hristos către ucenici, a zis: Pe Tatăl să cunoaşteţi în Mine, ca Cel ce străluceşte cu lumină neapropiată, cu bucurie cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru că S-a preamărit.

Cu puterea neamurilor vă veţi îmbrăca, prieteni ucenici, şi minunaţi vă veţi face în bogăţia lor, că vă veţi umplea de mărire. Că Mă voi arăta mai luminat decât soarele strălucind, întru bucurie cântând voi: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Astăzi Hristos în Muntele Taborului, strălucind luminos cu dumnezeiasca rază, precum a făgăduit ucenicilor, Şi-a golit chipul şi umplându-se ei de rază dumnezeiască, de lumină purtătoare, cu bucurie au grăit: Să cântăm Dumnezeului nostru, că S-a preamărit.

Canonul II

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat, şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, a strigat: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Moise ca un profet văzând în mare şi în nor şi în stâlp de foc de demult mărirea Domnului, a grăit: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Ca şi cu o piatră cu trup îndumnezeit acoperindu-se, văzând pe Cel nevăzut, Moise văzătorul de Dumnezeu a grăit: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Tu în muntele Legii şi în Tabor ai fost văzut de Moise, în nor de demult, iar acum în lumina Dumnezeirii celei neapropiate.

Cântarea I a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roşie a despărţit, trecând pedestru

Israel; iar de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul I

Cântarea III, glas 4

Irmos:

Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit în Domnul inima mea.

În Adam îmbrăcându-Te tot, Hristoase, firea cea înnegrită de demult schimbând-o, ai luminat-o şi, cu schimbarea chipului Tău ai îndumnezeit-o.

Cel ce a povăţuit pe Israel de demult în pustie, prin stâlp în chipul focului şi prin nor, astăzi în Muntele Taborului în chip de negrăit a strălucit Hristos în lumină.

Canonul II

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Doamne, Cel ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte în dragostea Ta. Că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Mărirea ce a umbrit mai dinainte în cort şi cu Moise sluga Ta a vorbit, a fost, Stăpâne, chipul Schimbării Tale la faţă, al celei ce a strălucit în chip de negrăit în Tabor.

Suitu-s-au împreună cu Tine, Cuvinte Unule-Născut preaînălţate, cei trei Apostoli aleşi, în Muntele Taborului. Şi acolo au stat împreună Moise şi Ilie ca nişte slugi ale lui Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dumnezeu desăvârşit fiind, om desăvârşit S-a făcut cu toată Dumnezeirea amestecând omenirea în faţa Sa. Pe Acesta în două fiinţe L-au văzut Moise şi Ilie în Muntele Taborului.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primeşte, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi întărire.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

*Poporul: **Ţ**ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu eşti Dumnezeul nostru şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Sedealna, glas 4

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, Dumnezeule, între înţelepţii Ilie şi Moise, împreună fiind de faţă şi ucenicii Tăi, Petru şi Iacob şi Ioan. Iar Petru acestea a zis Ţie: Bine este să facem aici trei colibe, una lui Moise şi una lui Ilie şi una Ţie, Stăpânului Hristos. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează şi sufletele noastre.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În Muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, Dumnezeule, între înţelepţii Ilie şi Moise, împreună fiind de faţă şi ucenicii Tăi, Petru şi Iacob şi Ioan. Iar Petru acestea a zis Ţie: Bine este să facem aici trei colibe, una lui Moise şi una lui Ilie şi una Ţie, Stăpânului Hristos. Cel ce ai arătat atunci acelora lumina Ta, luminează şi sufletele noastre.

Canonul I

Cântarea IV, glas 4

Irmos:

Auzit-am preamărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Te-ai născut din Fecioară ca să mântuieşti din rătăcire pe cei ce cântă Ţie: Mărire puterii Tale, Doamne!

Legea însemnând cu scrisoare în Sinai, Hristoase Dumnezeule, în nor şi în foc şi în ceaţă şi în vifor Te-ai arătat purtat. Mărire puterii Tale, Doamne.

Ca să adeverezi mărită rânduiala Ta, Hristoase Dumnezeule, că Cel ce eşti mai înainte de veci, Tu acelaşi şi în nor suindu-Te, în Tabor în chip de negrăit ai strălucit.

Împreună grăind au stat înaintea Ta, Stăpâne Hristoase, ca nişte slugi, aceia, şi către ei în pară de foc şi în nor şi în vânt subţire ai vorbit. Mărire puterii Tale, Doamne.

Vestit-a mărirea Crucii Tale, venind în Tabor Moise, cel ce Te-a văzut pe Tine de demult în foc şi în rug, şi Ilie, cel ce s-a înălţat în car de foc, Hristoase.

Canonul II

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Din trupul Tău razele Dumnezeirii au ieşit, pentru profeţi şi pentru apostoli; pentru aceasta ucenicii cei aleşi cântând, au grăit: Mărire puterii Tale, Doamne.

Cel ce ai păzit nevătămat rugul cel ce se împărtăşise cu focul, Ţi-ai arătat, Stăpâne, trupul cel dumnezeieşte strălucitor, lui Moise celui ce cântă: Mărire puterii Tale, Doamne.

Ascunsu-s-a de razele Dumnezeirii soarele cel simţitor, dacă Te-a văzut pe Tine schimbat la faţă, în Muntele Taborului, Isuse al meu. Mărire puterii Tale, Doamne.

Foc fără materie a fost văzut nearzând materia trupului, precum Te-ai arătat, Stăpâne, lui Moise, Apostolilor şi lui Ilie, unul din două, în două firi desăvârşit.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, cunoscut-am lucrurile Tale şi am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul I

Cântarea V, glas 4

Irmos:

Cel ce ai despărţit de lumină întunericul cel întâi izvodit, în lumină Te laudă pe Tine lucrurile ca pe Ziditorul, Hristoase. În lumina Ta, îndreptează căile noastre.

Înaintea feţei Tale munţii s-au plecat. Că şi lumina, strălucirea cea pe sus umblătoare, soarele, a venit sub picioarele Tale, Hristoase, dacă bine ai voit a-Ţi schimba chipul cel omenesc.

Iată Mântuitorul Hristos, au strigat Moise şi Ilie către ucenicii cei aleşi în muntele Taborului; pe Acesta L-am vestit de demult că este Dumnezeu.

Firea cea neschimbătoare a Dumnezeirii, celei ce se poartă întru Sine fără materie, s-a

amestecat cu omenirea, şi lumina arătându-şi apostolilor, în chip de negrăit a strălucit.

Pe Tine raza cea pururea fiitoare, dacă Te-au văzut strălucind în mărirea părintească ucenicii, Hristoase, au grăit către Tine: în lumina Ta căile noastre le îndreptează.

Canonul II

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, cel ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine păcătosul? Ci Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Limba retorilor nu poate să spună măririle Tale. Că Tu, Cel ce ţii viaţa şi stăpâneşti moartea, ai pus de faţă în Muntele Taborului pe Moise şi pe Ilie, care au mărturisit Dumnezeirea Ta.

Cel ce ai zidit cu mâini nevăzute pe om, după chipul Tău, Hristoase, ai arătat frumuseţea cea dintâi a chipului Tău în făptură, nu ca în

închipuire ci aşa cum eşti după fiinţă: Dumnezeu fiind şi om.

Amestecându-Te fără amestecare, ne-ai arătat nouă, cărbunele Dumnezeirii cel ce arde păcatele şi luminează sufletele în Muntele Taborului, unde ai făcut pe Moise şi pe Ilie şi pe cei aleşi dintre ucenici să se minuneze.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul. Prin care a căzut cel ce a înşelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul I

Cântarea VI, glas 4

Irmos:

Când m-am necăjit, am strigat către Domnul şi m-a auzit Dumnezeul mântuirii mele.

Lumină mai luminoasă decât razele soarelui în Tabor strălucind Hristos,ne-a luminat pe noi.

Suindu-Te în Muntele Taborului Te-ai schimbat la faţă, Hristoase, şi toată înşelăciunea ai întunecat, lumină strălucind.

Pe Tine Dumnezeu cunoscându-Te măriţii Apostoli în Tabor, Hristoase, minunându-se, şi-au plecat genunchii.

Canonul II

Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat, şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Cât de mare şi de înfricoşătoare vedenie s-a văzut astăzi din cer înţeleasă şi de pe pământ neasemănată! Strălucit-a Soarele dreptăţii cel înţelegător în Muntele Taborului.

Trecut-a umbra Legii cea neputinciosă, şi a venit arătat Hristos adevărul, a grăit în Tabor Moise, văzând Dumnezeirea Ta.

Stâlpul lui Moise a însemnat mai înainte lămurit pe Hristos schimbat la faţă, iar norul vădit a însemnat darul Spiritului cel ce a umbrit în Tabor.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pântecele fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-şi în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieşind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit şi cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

*Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi

toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu eşti împăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre şi Ţie mărire înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Condacul Praznicului, glas 7

În munte Te-ai schimbat la faţă, şi pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut mărirea Ta, Hristoase Dumnezeule, pentru ca atunci când Te vor vedea răstignit, să înţeleagă patima Ta cea de bunăvoie, şi să propovăduiască lumii că Tu eşti cu adevărat raza Tatălui.

Icos

Sculaţi-vă cei leneşi, nu rămâneţi totdeauna tăvălindu-vă pe jos şi uitându-vă la pământ; ci înălţaţi gândurile sufletului vostru, şi vă ridicaţi la înălţimea dumnezeieştii suiri. Să alergăm la Petru şi la fiii lui Zevedei, şi împreună cu ei să mergem în Muntele Taborului, ca să vedem acolo mărirea Dumnezeului nostru, şi să auzim glasul pe care ei l-au auzit de sus, care a propovăduit raza Tatălui.

Sinaxar

În această lună, în ziua a şasea, Schimbarea la faţă a Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos

Stihuri: **Taborul, mai presus decât toată partea pământului s-a preamărit.**

Pentru că firea lui Dumnezeu cea strălucită întru mărire a văzut-o.

Canonul I

Cântarea VII, glas 4

Irmos:

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Luminaţi fiind în Muntele Taborului cu lumina măririi celei neapropiate, Apostolii, Hristoase, au grăit: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

De suflarea dumnezeiescului glas, de norul cel răcoritor şi de raza Ta, Hristoase, îndulcindu-

se Apostolii, au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Dacă Te-a văzut Petru pe Tine, Hristoase, în lumină neapropiată strălucind în Muntele Taborului, a grăit: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu Hristos, începătorul vieţii fiind fiii lui Zevedeu, când a arătat El lumina chipului Său, ei au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Canonul II

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

Tinerii evrei au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l- au prefăcut cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum au fost văzute de Apostoli cele nevăzute: Dumnezeirea în trup în Muntele Taborului strălucind celor ce grăiau: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Spăimântatu-s-a cu frică, mirându-se de frumuseţea dumnezeieştii împărăţii, în Muntele Taborului Apostolii, cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum cele neauzite s-au auzit: Că Fiul cel fără de tată din Fecioară, prin părintescul glas cu preamărire a fost mărturisit Dumnezeu şi Om, Acelaşi şi în veci.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu ameninţare şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotrivă suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinţilor şi al nostru eşti binecuvântat.

Canonul I

Cântarea VIII, glas 4

Irmos:

Tinerii în Babilon, cu dumnezeiască râvnă fiind aprinşi, îngrozirea tiranului şi a văpăii bărbăteşte au călcat-o şi în mijlocul focului fiind

aruncaţi, rourându-se au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cel ce toate le poartă cu bunăvoinţă, Hristos, cu preacuratele Sale picioare S-a suit în Muntele Taborului; acolo, mai mult decât raza soarelui strălucind cu faţa Sa, pe cei mai aleşi din Legea Veche şi din legea Darului i-a arătat, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

În mărirea cea neapropiată arătându-Se în chip de negrăit în Muntele Taborului Lumina cea necuprinsă şi neapusă, Raza Tatălui a luminat făptura, şi a îndumnezeit pe oamenii cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sfinţită cuviinţă stând Moise şi Ilie în Muntele Taborului, şi chipul dumnezeieştii feţe luminat văzându-L, pe Hristos în părinteasca mărire strălucind, au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pentru dumnezeiasca vedere cea din nor s-a preamărit oarecând faţa lui Moise; iar Hristos cu lumina şi cu mărire ca şi cu o haină Se îmbracă, că Însuşi făcător luminii fiind, luminează pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Văzând ucenicii pe Hristos înconjurat de nor luminos în Tabor şi jos spre pământ privind, mintea luminându-şi, L-au lăudat pe El împreună cu Tatăl şi cu Spiritul: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul II

Cântarea VIII, glas 8

Irmos:

De şapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia de o putere mai mare mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L în toţi vecii.

Auzindu-Te, Stăpâne, pe Tine mărturisit de Tatăl, şi fulgerul feţei Tale cel mai tare decât vederea omenească neputând răbda să-l vadă, ucenicii tăi au căzut cu faţa la pământ, cântând: Preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L în toţi vecii.

Pentru cei ce împărăţesc eşti Împărat preafrumos, şi pentru cei ce domnesc pretutindenea eşti Domn, puternic fericit, şi locuind în lumina cea neapropiată. De Acesta mirându-se ucenicii, au grăit: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L în toţi vecii.

Ca înaintea Celui ce stăpâneşti cerul şi împărăţeşti peste pământ şi peste cele de dedesupt, Hristoase, înaintea Ta au stat Apostolii de pe pământ, şi ca din cer Ilie Tezviteanul şi Moise din morţi, cântând cu un glas: Popoare preaînălţaţi-L pe El în toţi vecii.

Grijile cele izvoditoare de lene au fost lăsate pe pământ de către cei aleşi dintre Apostoli, Iubitorule de oameni, când Ţi-au urmat Ţie, spre dumnezeiasca petrecere cea mai presus

de pământ. Pentru aceasta, învrednicindu-se de dumnezeiască arătarea Ta, au cântat: Popoare preaînălţaţi-L pe Hristos în toţi vecii.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: ***S****ă lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I, şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.*

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudaţi pe Cuvântul Cel ce s-a coborât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi preaînălţaţi pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu şi Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Canonul I

Cântarea IX, glas 4

Irmos:

Naşterea ta nestricată s-a arătat, căci Dumnezeu din coapsele tale a ieşit şi s-a arătat purtător de trup pe pământ şi cu oamenii a vieţuit. Pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare toţi te mărim.

***M**ăreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.*

Spăimântaţi fiind de acea nouă revărsare de lumină, dar îndată luminându-se, ucenicii au privit unul către altul şi, jos la pământ căzând, Ţie Stăpânului tuturor s-au închinat.

***M**ăreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.*

Glas de Dumnezeu suflet din nor s-a auzit, întărind minunea. Că Tatăl luminilor a grăit către apostoli: Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta să-L ascultaţi.

***M**ăreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.*

Lucruri noi şi preamărite văzând şi glasul părintesc auzind în Tabor slugile Cuvântului, închipuirea chipului celui dintâi, au grăit: Acesta este Mântuitorul nostru.

***M**ăreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.*

Cel ce eşti chipul cel neschimbat al Celui ce este de-a pururi neschimbat, Pecetea cea neschimbată, Fiule Cuvinte, înţelepciune şi braţule, dreapta şi puterea Celui Preaînalt, pe Tine Te lăudăm cu Tatăl şi cu Spiritul.

Canonul II

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu coborâre, că Cel Preaînalt de bunăvoie s-a coborât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim.

***M**ăreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.*

Ca să arăţi lămurit a doua coborâre a Ta, cea de negrăit şi ca să Te faci văzut ca Dumnezeu Preaînalt, ai strălucit în chip de negrăit în Tabor, apostolilor şi lui Moise şi lui Ilie. Pentru aceasta, toţi pe Tine, Hristoase, Te mărim.

***M**ăreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.*

Ascultaţi-mă pe mine şi veniţi să ne suim în muntele cel sfânt, în cel mai presus decât cerurile; să stăm ca fiind fără materie în cetatea Dumnezeului celui viu şi să vedem cu mintea dumnezeirea cea fără materie, a Tatălui şi a Spiritului strălucind în Fiul Unul-Născut.

***M**ăreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.*

Trasu-m-ai pe mine cu dragostea, Hristoase, şi m-ai schimbat cu dorul Tău dumnezeiesc. Iar acum arde cu focul cel fără materie păcatele mele şi mă învredniceşte ca să mă satur de dulceaţa Ta, ca săltând, să măresc, Bunule, amândouă venirile Tale.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viaţă purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: **I**ară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **A**pără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: ***Ţ****ie, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cereşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Luminătoarea Praznicului

Cuvinte, Cel ce eşti lumină neschimbată a Tatălui luminii celui nenăscut, în lumina Ta, arătată astăzi în Tabor, am văzut Lumină pe Tatăl, Lumină pe Spiritul, Care aduce la lumină toată făptura. (*de 3 ori*)

La Laude

Stihirile Laudelor Praznicului, din Minei, glas 4

***T**oată suflarea să laude pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)*

***L**ăudaţi pe El toţi îngerii Lui, Lăudaţi pe El toate puterile Lui; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)*

***C**a să facă între dânşii judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioşilor Lui (Ps 149, 9).*

Mai înainte de cinstită Crucea Ta şi de patimă, luând pe cei aleşi dintre sfinţiţi ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăţi mărirea Ta. Iar ei, văzându-Te pe Tine schimbat la faţă şi strălucind mai mult decât soarele, cu faţa la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, grăind : Tu eşti, Hristoase, Lumina cea fără de ani şi Raza Tatălui, chiar dacă Te-ai şi arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce eşti neschimbat.

***L**ăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui (Ps 150,1).*

Mai înainte de cinstită Crucea Ta şi de patimă, luând pe cei aleşi dintre sfinţiţi ucenici, în Muntele Taborului Te-ai suit, Stăpâne, vrând să le arăţi mărirea Ta. Iar ei, văzându-Te pe Tine schimbat la faţă şi strălucind mai mult decât soarele, cu faţa la pământ căzând, de puterea Ta s-au mirat, grăind : Tu eşti, Hristoase, Lumina cea fără de ani şi Raza Tatălui, chiar dacă Te-ai şi arătat cu trup de bunăvoie, Cel ce eşti neschimbat.

***L**ăudaţi-L pe El întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)*

Cel ce mai înainte de veci eşti Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, schimbându-Te la faţă înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise şi Ilie au stat înaintea Ta, vestindu-Te pe Tine Domn al celor morţi şi al celor vii, preamărind rânduiala Ta cea negrăită şi mila şi multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat

***L**ăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută. (Ps. 150, 3)*

Cel ce mai înainte de veci eşti Dumnezeu Cuvântul, Care Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, schimbându-Te la faţă înaintea ucenicilor Tăi, ai strălucit mai mult decât soarele, Cuvinte; iar Moise şi Ilie au stat înaintea Ta, vestindu-Te pe

Tine Domn al celor morţi şi al celor vii, preamărind rânduiala Ta cea negrăită şi mila şi multa Ta plecăciune, prin care ai mântuit lumea cea pierdută prin păcat

***L**ăudaţi-L pe El în timpane şi în horă, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe. (Ps. 150, 4)*

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, şi trup Te-ai făcut şi Te-ai schimbat la faţă în Muntele Taborului, Doamne, şi de nor luminos ai fost înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui pe Tine Fiu iubit numindu-Te ca pe Cel de o fiinţă şi de un scaun. Pentru aceasta, Petru, mirându-se a zis: Bine este a fi aici, neştiind ce grăieşte, Făcătorule de bine, Mult-milostive

***L**ăudaţi-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)*

Pe Tine, Cel ce Te-ai născut din norul fecioresc, şi trup Te-ai făcut şi Te-ai schimbat la faţă în Muntele Taborului, Doamne, şi de nor luminos ai fost înconjurat, ucenicii stând înaintea Ta, au auzit glasul Părintelui pe Tine Fiu iubit numindu-Te ca pe Cel de o fiinţă şi de un scaun. Pentru aceasta, Petru, mirându-se a zis: Bine este

a fi aici, neştiind ce grăieşte, Făcătorule de bine, Mult-milostive

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Glas 8

Suit-a Hristos pe Petru, pe Iacob şi pe Ioan în munte înalt şi s-a schimbat la faţă înaintea lor; şi a strălucit faţa Lui ca soarele şi hainele Lui s-au făcut albe ca lumina; şi s-au arătat Moise şi Ilie grăind cu Dânsul şi nor luminos i-a umbrit pe ei. Şi iată, glas din nor s-a auzit zicând: Acesta este Fiul Meu cel iubit, în Care am binevoit; pe Acesta să-L ascultaţi.

Preotul: **Mărire ţie, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ţie, Te mărim pe Tine: Îţi mulţumim Ţie, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotţinătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, şi Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui,
şi te îndură spre noi.
Că Tu eşti unul Sfânt, Tu eşti unul Domn Isus Hristos:
întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.
În toate zilele bine Te voi cuvânta,
şi voi lăuda numele Tău în veac, şi în veacul veacului,
Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.
Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri,
şi lăudat şi preamărit este numele Tău în veci. Amin.
Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit şi noi întru Tine.
Bine eşti cuvântat, Doamne:
învaţă-mă îndreptările Tale. De 3 ori.
Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.
Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă, să fac voia Ta,
că Tu eşti Dumnezeul meu.
Că la Tine este izvorul vieţii,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.
Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Şi acum... Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Tropar, glas 7

Schimbatu-Te-ai la faţă în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând discipolilor Tău mărirea Ta, pe cât puteau cuprinde. Strălucească şi nouă păcătoşilor, lumina Ta cea veşnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ţie.

Apoi, Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile şi Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfinţit (Arhi) Episcopul nostru (N.) şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autorităţile şi oştirea ţării, pentru pacea, sănătatea şi mântuirea lor.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiţii şi pururea pomeniţii ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ştergerea şi iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, fraţii sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri şi fac bine în sfânta şi preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă şi pentru poporul ce este de faţă şi aşteaptă de la Tine mare şi multă milă.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptcredincioşii creştini.

Poporul: ***D****oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie mărire Îţi înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

*Poporul: **A**min.*

Preotul: **S**ă plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă, Domnului.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârşit sfântă, cu pace şi fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cele bune şi de folos sufletelor noastre, şi pace lumii, de la Domnul să cerem.
Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace, şi întru pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără de patimă, ne ruşinat, cu pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ţ**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:
Că Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni eşti şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ş**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ţ**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuieşti şi spre cei smeriţi priveşti şi, cu ochiul Tău cel a toate văzător, priveşti peste toată făptura, Ţie am plecat cerbicea sufletului şi trupului nostru şi ne rugăm Ţie, Sfinte al sfinţilor: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaş, şi ne binecuvintează pe toţi; şi orice am greşit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătăţile Tale cele din lume şi cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:
Că Ţie ţi se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul
(Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nţelepciune.
Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a cucernicilor şi dreptcredincioşilor creştini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Poporul: **C**eea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: **M**ărire Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ţie.

Poporul: **M**ărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: **C**el care în muntele Taborului s-a schimbat la faţă întru mărire, înaintea sfinţilor săi Ucenici şi Apostoli, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, fiind bun şi iubitor de oameni.

Poporul: **A**min

*Preotul:***P**entru rugăciunile sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Poporul: **A**min.